

S XVIII
+ 249

REGIA
SENTENTIA
LATA
IN SACRO REGIO
VALENTINO SENATV.

REFERENTE

NOBILI DON BRVNONE SALZEDO, ET VIVES,
Montesianæ Familix æquite, Regij Concilij
Doctore.

IN FAVOREM

IOSEPH NEBOT MEDICINÆ DOCTORIS,

CONTRA

IACOBVM YNIGO, PRESBYTERVM CERTIS
nominibus, & Clerum Parochialis Ecclesiæ Villæ
de Alcalà de Gibert.

QVA DECISSVM EXTITIT TRANSACTIONEM
in dicta Regia Sententia memoratam, nullita-
tis vitio laborare.

(S) (✠) (S)

VALENTIÆ; Ex Typographia DIDACI DE VEGA, coram
Diputationis Domo.

REGIA
SENTENTIA
LATA
IN SACRO REGIO
VALENTINO SENATU.

REPERENTE
MOISIMON PATRONO SAEPE ET ALIIS
Monsieur l'Avocat General du Roy
Docteur.

II. FAVOREM
JURIS MEDICI MEDICIS DOCTORIBUS

CONTRA
JACOBUM YNIGO, PARENTAVM ET ALIIS
nomine de Jacobo Ynigo, Pater et Filius
de Jacobo Ynigo.

QUI PROPRIO EXISTIT TRANSACCIONE
in hac Regia Senatu contra et cum
de Jacobo Ynigo.

(1770)
SENTENTIA IN DICTO DE YNIGO
Docteur Docteur

R 105907

XPS.

VIA ista transaccione inter Jacobum Ynigo Pref-
byterum, nomine proprio, & administratois bo-
norum, hereditarie Elisabeth Calbions Do-
micellus, ex una; Joseph Nebot Medicus Docto-
rem, & Franciscam Ynigo Coniuges, ex alia, in-
strumento ludo per Vincentium Gaspem de
Salsfranca Notarium, die nona Augusti millesi-
mo sexcentesimo nonagesimo nono; ad quam fir-
mandam, vi in ipsa exprimitur, deveniunt con-
fratantes, quia prefata Elisabeth, loco ultimo eloquio, recepto, & publicato
per Joannem Baptistam Segarra Notarium, diebus quarta Januarii millesimo
sexcentesimo septuagesimo sexto, & trigesimo Maii millesimo sexcentesimo
octogesimo primo, heredem universalem Jacobum Calbions nominavit, ma-
joratum seu fideicommissum inter eius filios, & descendentes insinuando,
modo, & forma in dicto testamento enarratis decedendo autem absque filiis,
hereditarium bonorum usufructum Franciscæ Ynigo dicti Calbions Vxo-
ri reliquerat; post cuius obitum, ad hereditatem vocavit eam Jacobum
Ynigo, si in hominibus degebat, si autem, è vita migrasset, eius heredes, seu eos
qui Jacobo personam representarent, taliter, quod testatilis bona subiecta
manerent pacts, & vinculis per Jacobum Ynigo, in suo testamento appointis.
Sed quia sequuta morte Jacobi Calbions, absque liberis, aliisque descenden-
tibus, præcedebat Franciscæ Ynigo, quod à die obitus illius successerat in usu-
fructu bonorum hereditarium Elisabethis; & ad eam restituendam, adisti-
tus erat relatus Jacobus Ynigo, quia illa possederat, repugante testatilis
voluntate; pro parte autem dicti Jacobi contrarium asserabatur, nam licet per-
fatus heres absque filiis decederat, usufructus Franciscæ testatilis casus non eve-
nerat, iuxta contenta in ultima testamenti clausula, in qua Jacobum Ynigo Ad-
ministratorem nominaverat, cum facultate alium eligendi; & dicto heredi,
cuiusque filijs alienationem prohibuit; & in casibus loci expressis Jacobi volun-
tati contulit, ad alimenta suis, quod sibi liberis, dare, nullique amplius; si au-
tem contrarium præcederet, heredem memoratum Jacobum Ynigo insti-
tuerat, præcedentem dispositionem revocando: Ex quibus, & alijs eisdem no-
tis, allegatis, usufructus calium in Franciscæ favorem non evenisse: Et si hæc
non ita se haberent, à die testatilis obitus subsequuta observantia mentem
eius declaraverat, cum ipse Jacobus tanquam Administrator bona locaverat,
condictioneque perceperat, taliter, quod ex bonis dictæ Administrationis,
collocando in matrimonium relictam Franciscam, cum Doctore Nebot, tabu-
lis nuptialibus apud Joseph Isaa Notarium die vigesima octava Septembris
millesimo sexcentesimo octogesimo quinto, pro dote constituerat quatuor-
mille sexcentum libras ad complementum quinquemille sexcentum septua-
ginta octo librarum septem solidorum, & duorum denariorum, in quadam
Alcharea, novem casciatis, & duobus terre fanecatis, sitis in horta Urbis, sub
limitibus in dicto instrumento contentis, ea tamen lege, quod Doctor Nebot,
Franciscæ vivente, usufructum perciperet, sed ea deinceps, ad Administrato-
rem, absque aliqua diminutione rediret, præhabita reservatione, matrimo-
nio adhuc continente, dicta bona locandi: quibus suppositis, quamvis dicta
Franciscæ pretendere veller, cuiusvis alterius virili vigore, aliquid ius domi-
nii, & possessionis in bonis Administrationis, locum habere nequiret, nisi appre-
heret Elisabethum Calbions donationem seu donationes in filios favorem fecisse.
Hoc factum sic enarrato, plura dicta partes capitula enarrant: In primo signat
solum fuit, quod dicti Doctor Nebot, & eius vxor renuntiarent, vi cum ceteris
renuntiatur in dicti Jacobi favorem, omnia iura ad eos pertinetia, etiam
dicti

4
dicti usufructus vigore, quam ex alia quavis causa, vana donationem illam
infringendo: in secundo autem, relatum Franciscam Yñigo donationem face-
re debere: ut fecit, puram, propriam, & irrevocabilem, dictam intervivos, in
continenti effectum sortitam, in ipsius Jacobi Yñigo iuxta sententiam, omnium, &
quorumlibet bonorum pecuniarumque in via donationis, aut donatio-
num per memoratam Elisabetham Calbions factarum, volentes, pro expressis,
& chancelatis habere talia instrumenta, & cum clausulis extelionis, repudia-
tionis, piamorandis, ingratitudinis, & aliis, exceptis tantum bonis, vel enarra-
tis, tanquam Franciscam propriis. Quibus, & aliis capitulis celebratus apparer
dictus contractus: & tribus mensibus non dum elapsis, idem Doctor Nebor
Franciscæ uxoris heres, supplicatione diei vigesimiquarti Novembris ipsius
anni millesimi sexcentissimi noni, declaravit exoravit nullam, nul-
lusque roboris memoratam transacionem, omnique in ea contenta, taliter
ac facta non fuisse: & donum Alcharam cum novem cascatas, & dua-
bus terris faneatas, domum sitam in vico patrio sermone del Forn del Hos-
pital, sex cascatas, & quatuor faneatas partes de Benicalaf, de quibus in di-
cta supplicatione fit mentio, & quævis alia iura, & bona, quæ quondam prece-
sant Elisabethis Calbions, dicto Doctori Nebor adjudicandas, & adjudicanda
fore tanquam uxoris heredi, amoto quocumque iniusto possessore: Ad cuius
instantie comprobationem allegat, Elisabetham Calbions, instrumento attesta-
to per Franciscum Yñiguez Deza Notarium, die secundo Maij millesimo sex-
centesimo septuagesimo quarto, donationem universalem omnium bonorum
iurium, & actionum Iacobo Calbions fecisse, esse: cum sortitum in continen-
ti quo ad sex dictas cascatas, & quatuor faneatas distichas de Benicalaf, cas-
torum autem bonorum usufructum sibi reservasse, sua vita durante, pacto
adfecto, quod si donatarius absque filijs decederet, deducis centum libris,
omnia dicta bona ad relatum Franciscam Yñigo pertinerent, quo mediante,
prædefunctoque donatario, & consequenter vocationis casu in favorem Fran-
ciscæ sequuto, transactio prædicta nullitas vitio laboraret tanquam facta ex
causa falsa, donationis initia, cum Prædium rusticum, & terræ in ea memora-
te, non in hereditate Elisabethis recedebant, sed in donatione prædicta, quo-
rum confectus erat præfatus Yñigo, iuxta enarrata in transacione, intumque
respectu renuntiationis donationum, donationumque per Elisabetham factarum,
in quibus idem Iacobus Yñigo dolose se gessit: & tandem, quia lesionem
enormissimam erat passa dicta Franciscæ: ut hæc, & alia in relata supplicatio-
ne fuisse. Quæ instantia fuit dicto Iacobo Yñigo, & postquam instrumenta, &
res fuisse producti, pluraque per partes hinc inde allegatas instrumenta, &
zera Notarius, Syndicus Cleri Parochialis Ecclesiæ Villæ de Alcalá de Giberr,
supplicatione diei decimilertij Aprilis millesimo septingentesimo primo, ob
interesse in ea deductum, in causa se immiscuit, admittitque immixtione,
Regia interloquutione diei sexti Maij ipsius anni, plura in contraditionem
allegat idem Herrera, tam nomine dicti Jacobi Yñigo, quam Syndici Cleri,
asserit enim: *Primo*, relata Elisabetham, usufructum, suo in testamento, Fran-
ciscæ dimississe, in casu, modo, & forma in eo dispositis, illamque tanquam usu-
fructuariam, Prædium rusticum partem Sancti Antonij Abbatis, Clara, Marco
& de Torres locatæ: consequenterque præfata testamentariam dispositio-
nem agnovisse, & approbasse præfata bona in eius hereditate esse reca-
dentia: & hoc ipsum sequi ex relatis tabulis nuptialibus, cum interventu dicti
Jacobi Yñigo firmatis: *Secundo*, donationem prædictam simulatamque, & nullius
momenti, aliter enim dicta Elisabeth non disposuisset, ut in eius testamento co-
tinetur: *Tertio*, relatum Franciscam, donationis conscientiam, ad transacionem devenisse
se, scientiam autem argui, nam post dicti Calbions mortem, declaratione, fac-

ta

ta: & provisa per Iudicem Ordinarium Urbis, die octavo Octobris millesimo
sexcentesimo octogesimo, ad instantiam Iosephi Baptista Segarra Notarii il-
lius Procuratoris, dictum apparer, sepe nominatum Franciscam Yñigo in bo-
nis omnibus dictæ donationis, ad liberas edes succedere, & talis actus de eius
mandato præsumitur, maxime quando factum est grave, & notabile, lapsumque
tempus habet, & agitur de principalis comodis, & consequenter scientia, &
notitia illius in ea præsumenda: Cumque in transacione expressè renuntiasset
sit quibuscumque donationi aut donationibus sequitur propterea, nullum ius per-
petuo Doctorem Nebor, uxoris heredem esse, ad transacionem infragandam
PRIMO, & denique, quia dicta transacione, cessione, aut renuntiatione in con-
tractu transacionis, nequaquam ex lesione pro revocatione agi valet, iuxta
formam sextam de rescipienda venditione: ut hæc, & alia fuisse ex Protocollo
SED ATTENTO, Doctorem Nebor tanquam uxoris heredem, iuxta eius tes-
tamentariam dispositionem apud Franciscum Zaragoza Notarium, die deci-
moquinto Augusti millesimo sexcentesimo nonagesimo nono, pro nullitate al-
leganda, transacionemque rescipienda, agere possit, habendam non esse: Licet
enim querella rescissoria remedium, de qua agitur, à Franciscæ Yñigo transiges-
te proposita non sit tamè ab eius herede, valet proponi, cum quod deus
quis deceptus, vel enormissimè laesus non reclamavit, rectè eius heres recla-
mare potest, ad quem ius agendi de nullitate, & ad rescissionem, transmittitur.
ATTENTO etiam, quod prælibata Elisabeth Calbions, instrumento laudato
per Franciscum Yñiguez Deza Notarium, die secundo Maij millesimo sexcen-
tesimo septuagesimo quarto, pro executione provisionis factæ per Generalem
Vices Generalis Gubernatoris Urbis, & Regiæ eodem die, universalem dona-
tionem fecit omnium bonorum mobilium, & immobilium, iurium, & adio-
num, Iacobo Calbions, contemplatione matrimonio contrahendi cum relata
Franciscæ Yñigo, suum effectum sortitam in continenti respectu sex cascatas,
& quatuor faneatarum terre in hova Urbis, distichas de Benicalaf, y de
la Colcollana sitarum, cum reservatione tantum usufructus ceterorum bo-
norum, durante vita, ad alimenta, & etiam iugium, & domus in præenarrata
donatione memoratorum, pacto, diversissimis verbis, expresso, quod decedente
donatario absque liberis, supervivente, Franciscæ Yñigo (ut casus evenit)
omnia bona in donatione comprehensa ad eam pertinerent ad liberas edes: Ex
quo facto elicitur, nihil præter viamfructum, vita durante, iura, & quo ad
proprietatem domum, in relato instrumento contenta, & reservata, in domi-
nio donatricis mansisse: & consequenter, non aliud in testamentaria disposi-
tione fore comprehendum. Ex his detegitur etiam transacionis nullitas, tan-
quam ex causa falsa facta, cum non alio nitatur præterito, quam auctata que-
sione usufructus eorundem bonorum, quorum dominium penes Franciscam
fuisse, indubium verti, fore incivile. *ATTENTO* pariter, quod dicti muni-
cipij contrahendi causa, ut promissa appareret, quando à Summo Præfule
veniam obtinere, factum fuit chyrographum die duodecimo Iunii millesi-
mo sexcentesimo septuagesimo secundo, præfate dicto Iacobo Yñigo, per
eumque, & alios firmatum, quo relata Elisabeth dare se addixit præfato
Calbions dictas sex cascatas, & quatuor faneatas partes de Benicalaf, cuius
vigore, requirente Curatore dictorum Calbions, & uxoris, per Generalem Vices
Gubernatoris, antedicta provisione diei secundi Maij millesimo sexcentesimo
septuagesimo quarto, condemnata fuit Elisabeth Calbions, executioni manda-
re in chyrographo promissa, illique parendo non solum dictarum sex cascatas,
tarum, & quatuor faneatarum, verum universalem donationem, modo & for-
ma enarratis, Iacobo Calbions, & Franciscæ uxori fecit: quæ cum recederet
dictus Iacobus Yñigo, ut res ipsa loquitur, nihilominus causa referenda ad

A

tab

transactio nem simulavit; hocque dolum probat, cum non id eo tantum argua-
tur, qui fallendi causa obsequere loquitur, sed etiam in illo, qui infidiose dilimu-
lari quo in occurrenti nihil aperit, dum ipsius Jacobi Ynigo Procurator, &
Clerici Syndicus, scriptura dicit decessit inter Octobris millesimo septingentesi-
mo primo, in hac lite, non transumptum, sed originale dictae declarationis, per
Iudicem Ordinarium Vrbis provisse die octavo Octobris millesimo secenta-
esimo octogesimo, exhibuit, qua, requirente Procuratore, per Franciscam Yni-
go, marito vivente, & sic ad alius causam, non nato, decessit fuisse, per eius obita-
tum tu, cessante in eadem bona dictae donationis ad liberos adven-
tibus, huiusmodi declarationem penes se habens, non alio colore tacere, nisi
quia inter suo Franciscam decessit voluit, vel fraudulenta reticentia eam de-
cipere; itaque inferius, nullam esse renuntiationem; nam iuxta vulgare iuris
placitum, quando pars ad cuius favorem facta apparet renuntiatio, sciebat
in specie, quod in renuntiatione, comprehensum dicit, & non expressis, timens
forte, ut si expressum, renuntiatio non fieret, tunc propter eius dolum ei non
proderet: quod in praesentiarum maiori fuisse fundamentum non licet in exor-
dillo transactio nem expresse dicatur, nullum esse ius Franciscae quoad domi-
nium, & possessionem bonorum donataris, adhuc quod illud praetenderet
virtute alterius tituli praeter testamentum, & si apparet de aliqua donatio-
ne, & in primo capitulo intum sit Doctorem Nebot esseque uxorem renun-
tiantis fore, ut renuntiant in ipsius Jacobi favorem quavis fura illis compe-
tentia, tam ratione dictae praesentationis, quam ex alia causa; & in secundo actum
apparet, Franciscam donationem facere Jacobo Ynigo quorumlibet bono-
rum per eam acquiritorum in vim donationis seu donationum, in illius favo-
rem per relatum Elisabetham factum, quae instrumenta pro Chalendatis ha-
bere volebat, cum clausulis renuntiationis, eviditionis, & alijs de filio; attamen
bene inspecta, & ad veritatem reflectendo, contra praedicta vigent plura,
nullitate transumptum, & ad veritatem reflectendo, contra praedicta vigent plura,
nam, ut facilius à dictis coniugibus renuntiationes extorqueat, donatione Eliza-
berhis reticendo, sine ea, ut patet, non exposuit, quod notitia illis indubita-
tè à renuntiatione retraxisset; debuit enim Jacobus Ynigo clare loqui, non autè
sub involucrio verborum ad captiosam transactio nem, renuntiationemque ex-
torquendam; quia non tam pacificus, quam decipitur ille cui clare omne id
quod in veritate erat non exponitur quando renuntiat. *SECUNDO* virget error,
defectusque causae ad transactio nem, quia asseruit dictus Ynigo vnum fructum
bonorum Elisabethis illius fuisse, & contrarium ex donatione apparebat cum-
que falla, & erronea videantur, per eum praesupposita ad decipiendos relatos
Doctorem Nebot, & uxorem, suorum iurium ignaros; corrumpit etiam renun-
tatio, & transactio tanquam per dolum, & machinationem extorae. *TERCIO*,
nam confilio ex donatione, ius tempore transactio nem per dictos Coniuges re-
nuntiarum certum & clarum fuisse, ipsique renuntiasse propter dicti Ynigo do-
lum ex proposito; omne corrumpit maxime quando, ut iam aliàs censui tenentis,
non rectè concipitur transactio, nisi super re dubia, vel legitima praecedente
causa: nihilque huiusmodi continetur in ea de qua agitur. *HIS* additur de-
fectus in renuntiantibus, specificae notitiae donationis, bonorumque valoris licet
enim in transactio ne asseratur, pro expressis & Chalendatis haberi quavis dona-
tionis aut donationum instrumenta; tamen haec non suffiunt, cum nihilominus
scientia necessaria ad validitatem renuntiationis minime probetur: Si igitur
Francisca Ynigo illam habebat, ut Jacobus asserit, eam non expressit, & vix don-
atione, sed sub involucrio verborum loquens fuit in transactio ne, & renun-
tiatione, illam non exprimendo? quando, iuxta iuris placita, in similibus ca-

7
sibus potius est adhuc superstitiatè tollerare, quam renuntiatione, ultra intencio-
nem, extendere; quomodo enim consilendum, nisi Franciscam donationis
ignoram, tot tandemque praetibus, ut testes deponant super capitulis scripturae diei
viginti octavo Aprilis millesimo septingentesimo, pro vultu bonorum do-
natum, mortuo querendo Jacobum rogare, quando dominum ipsorum conciam,
& ab eius voluntate pendere utrumque est similiter; & nihilominus praetiam
adire, absurdum foret, & non praesumendum, quod probat effectus cum illam
postea heredem instituerit? Certe quidem sane menti repugnat sensum po-
tere id ipsum, quod in eius libero arbitrio contra eam collatum, ut res in mode-
rator, & arbitri, itaque dicendum, ex ignorantia donationis, nullis roboris
fuisse renuntiationem, & tanquam ex falsa causa, transactio nem nullitatis vi-
gio laborare. *ATQVE* pariter, quod, ultra praedictam nullitatem, enormis-
sima lesio, & amplius, in transactio ne inest, quoad dictorum coniugum iura, ob
bonorum qualitatem in donatione comprehensorum, nempe dictarum heres ca-
pularum, & quatuor sanctarum partium de Beneficiis, y la Cotollana, Pige-
dique sufficit cum novem capitulis, & duobus membris, eorumqueque do-
norum donationis; & per dictum Ynigo datum, inspecta teste ipsius infirmamen-
ti, non solum transactio nem relatum non excludit, sed potius probat: & consequen-
ter de actione Doctore Nebot competenti, ut rescindatur, ambigi nequit.
QUIN obiter, dictos coniuges, donationem dictorum bonorum, seu iurium, in
transactio ne, de qua est questio, fecisse; quia quando non est separata, sed cor-
respectiva, ut in hoc casu, propter datum & remissum, attenditur transactio,
que si corrumpit ex nullitate vel enormissima lesione, corrumpit quoque donatio,
ut accessoria, licet evanescit omnis obligatio & promissio, *NEC* opposita re-
levant; non enim primum, quia interveniente in Franciscam Ynigo donationis
ignorantia, nullum praedictum valde infirmum ex vultuque agitione, & *ALIA*
dicendum, quia ex contemplatione matrimonij, & causa quodlibet a iure prece-
dit, facta derogat relata donatio Jacobo Calhons, & Franciscæ Ynigo mino-
ribus, quorum causam etatis favor commendae vix siquid obiecto contrarium
suadet ex illius tempore, & dispositione capitis non agendum. Curiam an-
te millesimo quingentesimo octogesimo quinti. *PARTER* non virget tertium,
nam, ultra praedicta, licet procurator instrumentum in iudicio producat, de
mandato principalis praesumatur, maxime in facto gravi, agendo de comodo
illius, lapsoque tempore habili ad similem praesumptionem inducendam nihil
omnino in praesent casu fallit regula, illaque eliditur; tam quia ignorantia, at-
tentis circumstantijs ex lite resultantibus, praesumenda est, donec contrarium
probetur praesent agendo cum muliere; & quod testes per dictum Ynigo
producti tanquam varij, singulares, aliasque exceptiones patientes, nullam la-
ciunt asserere notitiae probationem: *ITEM* etiam quia, ut donatio evincit, in mi-
norenni aetate Francisca erat constituta, & mandatum, cuius virtute postea
Ioannes Baptista Segarra antedictam declarationem obtinuit, ad alium finem
fuit factum, vivente scilicet relato Jacobo Calhons, & consequenter, non co-
gitato casu, qui eventus, mortis ipsius abique liberis: inspiciturque omnibus quo-
rum circumstant, non erit procul à mente asserere, omnia, dicti Ynigo dolo-
sam dissimulationem facile ad transactio nem, & renuntiationem extorque-
das aliter enim, ad quid, donationem non extingere, & originale declarato-
nia penes se retinere? *ITEM* pariter, quia post eam obveniam, nec praesentum
argui potest, praesent Franciscam Ynigo illa vix fuisse, vel ad aliquem finem,
tanquam donatarium devenisse, tam quo ad dominium, quam quo ad posses-
sionem, imò contrarium, vnum fructum in testamento Elisabethis relatum
agnoscendo; quae probat, donationis infirmam, Jacobum vero consensum fuisse,

8
 & presumptionem, qua innititur iste, elidunt. *DENIQUE* non relevat quæ-
 tum, quia interveniente dolo in memorato Iacobo, cum muliere transigente,
 non obest dictus foris sextus de rescindenda venditione, Ex quibus, meritis
 præsentis processus, & aliorum more Regiæ Audiencie exhibitorum, sedula
 maturitate discussis, venit ut infra declarandum. *IDEO*, & alias, deliberatio-
 nem, & conclusionem in Sacro Regio Concilio sumptam insequendo. Prohūi-
 tiamus, Sententiamus, & Declaramus, instantiam factam per præfatum Docto-
 rem Nebot Bransellæ Yñigo uxoris heredem, prævia in supplicatione diei vi-
 gelimi noni Novembris millesimi sexcentelimi nonagesimi noni, de iure proce-
 dere, iustificatamque manere; & in consequentiam, memoratam transactione-
 nem inter septenominatas partes initam, annullandam fore & esse, ut cum præ-
 senti annullamus, & quatenus de facto ad illam processum fuit, rescindendam
 fore, & esse, ut cum præfati rescindi iubemus; prædictoque Doctori Nebot
 relato nomine ad iudicandum, & adiudicandas fore & esse, ut cum præfati
 adiudicamus Pradium rusticum cum novem casiciatis, & duabus fanecatis
 terræ districtus Divi Antonij Abbatis, y del Pla de Sant Bernat, sex casiciatas,
 & quatuor fanecatas partitæ de Benicalaf, y la Coscollana, in dicta supplica-
 tione memoratas, ceteraque bona in prælibata donatione comprehensa, amodo
 dicto Iacobo Yñigo iniusto possessore; & neutram partium in expensas con-
 demnamos.

Paslor pro Regente.

*Vt. Monserrati;
 Vi. Torres.*

*Vt. Don Bruno Salcedo.
 Vi. Garcia de Azor.*

Publicata fuit huiusmodi Regia Sententia per Eusebiam de Benavides, Mi-
 nistrem Regij Mandati Concilio, in locum Vincentij Paros, Regij Mandati Con-
 scribæ die vndeclima mensis Septembris anno à Nativitate Domini millesimo
 septingentesimo tertio, instante & humiliter supplicante Iosepho Torrero No-
 tario Procuratore, &c. alla parte absente citata, & non comparente. Valentia.
 Præsentibus testibus Mauritio Iosepho Jandenes, Regij Mandati quoque Con-
 scribæ, Georgio Vincentio Sanchez, Ludovico Barrera, Notariis, & aliis, &c.

*Notaria-jurata
 y publica.*